

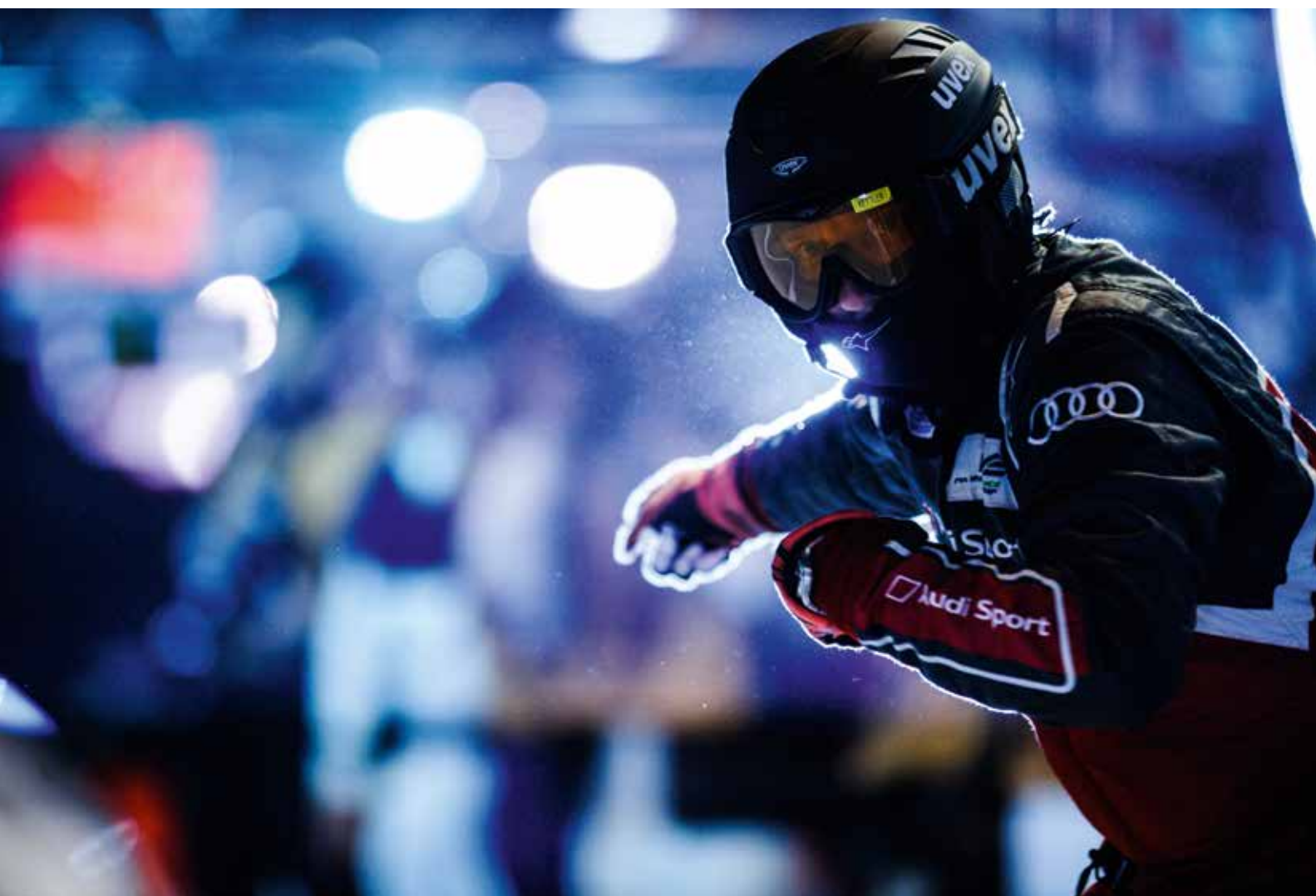


Camden Thrasher

# “Ik laat me graag **VERRASSEN**”

Afgelopen jaar produceerde Camden Thrasher een 2 minuten durend stop-motion filmpje voor Audi over de 24 Uren van Le Mans. Dat filmpje ging in no time viral op internet. Tijd om eens met de maker te praten. Le Mans 2016 was daarvoor een goede gelegenheid. →





Camden Thrasher is 26 jaar en een autodidact. Zijn fotowerk is ontstaan uit interesse, en een gevolg van omstandigheden. Oorspronkelijk wilde Camden namelijk geen fotograaf worden maar racemonteur. Hij groeit op in Portland, Oregon, met een circuit in de buurt en raakt al vrij snel geïnteresseerd in de racerij. In belangrijke mate wordt die interesse gevoed door zijn oom, die als crew chief werkt voor een raceteam in de in de Trans-Am series. "Portland International Raceway lag 10 minuten naast de deur, dus alle USA raceseries reden pal voor mijn neus: IMSA, INDY, Trans Am, ALMS... Het was heel simpel om bij al die races te gaan kijken. Mijn ouders namen me van kinds af aan mee naar het circuit." Vanuit de fascinatie voor de racerij ontstaat zijn interesse voor de techniek. High school en College zijn technisch georiënteerd en later volgt hij een technische opleiding aan de Western Washington University. "Ik wilde race engineer worden, of racemonteur. Sleutelen aan racewagens, er dichtbij zijn. De sfeer... Fantastisch!"

**Bron van inspiratie**

In 2000 ontdekt de jonge Camden de oude spiegelreflex van zijn vader en begint met fotograferen. Het klassieke recept:

landschappen, close-up, doka, etc. Hij begint ook foto's te maken van de races waar zijn oom bij betrokken is. Toch is dat nog niet de eye-opener die zijn leven zou veranderen. "Op het circuit fotografeerde ik in eerste instantie vooral details in de paddock en de pitboxen. Motoronderdelen, wielophangingen, enz... Tenslotte was ik geïnteresseerd in de techniek. Met de langsrazende wagens deed ik nog niet zo

**“Een lange-afstandsrace biedt meer mogelijkheden om verhalen te vertellen dan een spintrace van een uur.”**

veel." Hij begint boeken te lezen over fotografie en dan met name boeken over racefotografie van bekende sportfotografen. Dat blijkt een enorme bron van inspiratie en Camden probeert in de praktijk uit wat hij leest en ziet in die boeken. "Maar een panning foto uit de jaren '60 deed uiteindelijk het kwartje vallen: het was een foto van een McLaren op volle →





snelheid en ik was helemaal ondersteboven van dat beeld. Dat wilde ik ook doen!! Vanaf dat moment besteedde ik al mijn vrije tijd buiten high school, college en universiteit op het circuit om alles op en rond de baan in beeld te brengen. Dat is nu ongeveer tien jaar geleden."

**Emotie, snelheid, mensen, details**

"Ik had diepe bewondering voor twee mensen toen ik jong was: de Formule-1 fotografen Paul Henri Cahier en Rainer Schlegelmilch. Niet alleen vanwege de manier waarop ze foto's van de auto's op de baan maakten, maar ook omdat ze in staat waren de hele atmosfeer van de racerij vast te leggen. Emotie, snelheid, mensen, details.... Die foto's ademen de sfeer van racen in plaats van dat ze alleen maar het racen zelf in beeld brengen. En dat is precies wat ik ook probeer te doen! Ik heb als doelstelling dat ik de sfeer van een race wil vangen. Ik ben geïnteresseerd in de kleine technische details vanuit mijn technische achtergrond maar ik vind het ook heerlijk om met licht en vormen te spelen en om op jacht te gaan naar beelden die afwijken van wat er

normaal gefotografeerd wordt. Uiteraard begon ik wel met de auto's op de baan, zoals iedereen doet, maar ik probeer tegenwoordig vooral de hele atmosfeer rondom een race-evenement te vangen."Thrasher geeft aan dat hij niet altijd en gedegen planning heeft als hij een race gaat fotograferen. "Ik probeer altijd wel te plannen en ik weet precies waar ik voor welk shot moet zijn. Alleen draait het er eigenlijk altijd op uit dat ik uiteindelijk iets heel anders aan het doen ben." Hij grinnikt: "Just because the situation makes it that way. Ik laat me altijd positief verrassen door wat er gebeurt en ik speel in op wat ik zie gebeuren. Bovendien: soms is het zonde van je tijd als je een plan maakt en het blijkt in de praktijk niet te werken. Dan switch ik liever naar verrassende dingen die me wel voldoening geven. En af en toe kom je ook domweg een situatie tegen die een helemaal perfect beeld oplevert. Dan ben ik echt gelukkig!"

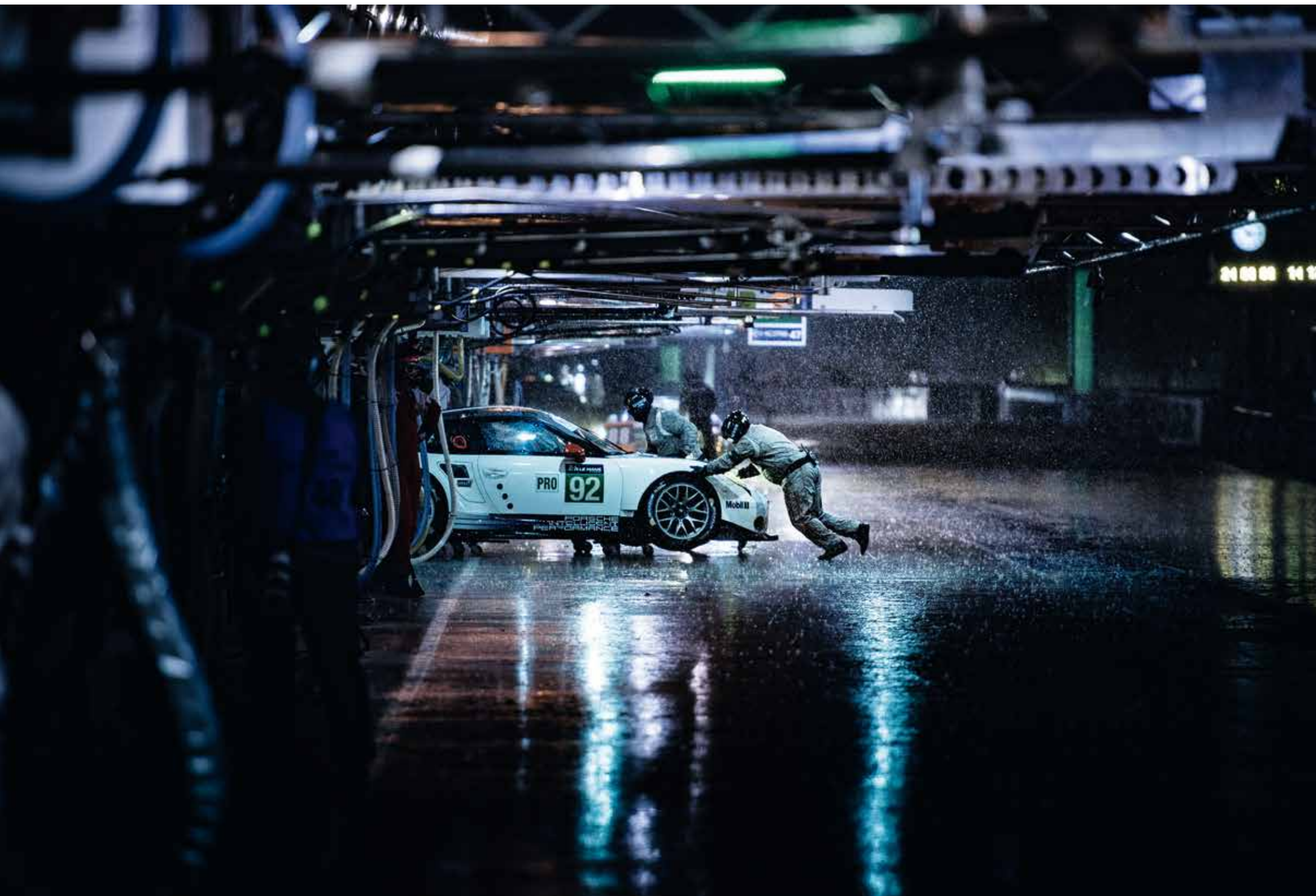
**Fantastische atmosfeer**

Le Mans behoort tot zijn favoriete evenementen, "Omdat het klassieke

"Ik was helemaal ondersteboven van een foto van een McLaren op volle snelheid"

Le Mans-circuit heel veel te bieden heeft aan fotomogelijkheden. Indianapolis (bochtengedeelte van het circuit dat openbare weg is, red.) is mijn favoriete deel vanwege de bomen langs de baan. Dat gedeelte van het circuit heeft een fantastische atmosfeer en ziet er geweldig uit met die tunnel van groen eromheen. Het nieuwe deel van de baan vind ik minder spannend omdat het een modern aangelegd circuitgedeelte is: clean en veilig, met brede uitloopstroken en grindbakken. Het oude deel over de openbare weg geeft nog steeds 'het gevoel van vroeger' en daar hou ik van." Camden heeft sowieso een voorkeur voor Europese circuits zoals Le Mans, Spa en de (oude) Nürburgring omdat het lange banen zijn. Dat preferereert hij boven de korte Ameri-

kaanse circuits. "Behalve misschien Road Atlanta, dat is ook vrij Europees qua sfeer." En Daytona en Sebring hebben deze sfeer ook wel tijdens endurance races, vervolgt hij peinzend. "Sebring is een oud vliegveld en ook al is de baan zelf niet zo spectaculair, het publiek er omheen is dat wel. De fans maken dat circuit een geweldige plek om te werken." Het grootste probleem met de kleinere USA-banen vindt Thrasher het gebrek aan mogelijkheden om telkens wat nieuws te proberen. "Je moet altijd een nieuwe invalshoek verzinnen vind ik, maar sommige banen zijn gewoon niet uitdagend genoeg voor fotografen en dan moet je oppassen dat je niet telkens hetzelfde trucje doet. Daar hou ik niet van. Ik wil iedere opdracht of race een nieuw idee uitvoeren, →



anders wordt het routine en als je in routine vervalt loop je het risico dat je uitgekeken raakt op je werk.”

### Gedurfde uitsnedes

Hij is niet bang voor gedurfde uitsnedes of afwijkende composities en vindt het heerlijk om 's nachts te werken, of met slecht weer. “Normaal gesproken schiet ik met de grootst mogelijke beeldhoek die de situatie toelaat en dan speelt de auto slechts een rol in het totaalplaatje, al hangt die benadering natuurlijk wel af van de opdrachtgever.” In tegenstelling tot veel andere racerijfotografen werkt Thrasher weinig voor sponsors. Hij is minder fan van het in scène zetten van een hele situatie om die dan perfect uit te lichten. “Ik doe niet echt veel commercieel werk nee. Ik onderga liever wat er gebeurt. Alles tot in de puntjes onder controleren is niet mijn ding. Ik wil mezelf onder controle hebben maar geregisseerde situaties zijn niet mijn comfort zone. Ik wordt liever verrast door de mogelijkheden en probeer het beste te halen uit wat ik tegenkom. En dat betekent vooral: veel sfeer!” Blij vervolgt hij: “Gelukkig komen mijn klanten daarom ook bij mij.” Endurance heeft onder andere om deze reden zijn voorkeur. “Een lange-afstandrace biedt meer mogelijkheden om verhalen te vertellen dan een spintrace van een uur. Je komt telkens verrassende dingen tegen, maar het is wel fysiek vermoeiender. Dat komt omdat ik het liefst langs de baan loop. Dan zie je meer dan vanuit een persshuttle van A naar B. En de kans op wisselende weers- en lichtomstandigheden is bij endurance groter, de pitstops geven kansen om de monteurs in actie te fotograferen en, heel belangrijk: de auto's beginnen schoon en eindigen smerig en met 'battle scars'. Bovendien is het publiek lekker enthousiast en kleurrijk.”

“Ik wil iedere keer een nieuw idee uitvoeren, anders loop je het risico dat je uitgekeken raakt op je werk.”

### Hoge eisen

Als je altijd iets nieuws wilt verzinnen voor iedere race leg je jezelf hoge eisen op. Maar Camden Thrasher is voorlopig niet bang om zonder inspiratie te zitten. “Ik hoop dit nog heel lang te kunnen doen. Ik ben nog jong en er is nog heel veel toekomst. Ik ga er vanuit dat er telkens nieuwe uitdagingen op mijn weg komen die me creatief houden. Daarom blijf ik actief zoeken naar bijzondere invalshoeken. Want als ik niet creatief meer ben en geen nieuwe dingen meer doe verlies ik mijn interesse. En als het mij niet interesseert, waarom zou het mijn klanten dan nog wel boeien? Vernieuwing is altijd het doel!” Een van de nieuwe dingen die Camden wil doen is Dakar. “Ik heb vorig jaar de Baja 1000 rally gedaan in Baja, Mexico en dat was een groot evenement op alle gebieden. Een rally zoals Baja of Dakar vergt meer dan een goed setje fotokansen. Je moet op de juiste plaats zijn op het juiste moment want je hebt maar één kans om een situatie vast te leggen. Ze komen niet dertig keer langs zoals op een circuit. Dat betekent planning, kaartlezen, navigatie... want weten wat je wilt is leuk, maar je moet wél op het bewuste punt aankomen om die foto te kunnen maken. En: the tough part is getting there!” Met een opgeruimd gezicht besluit hij: “Maar dat maakt het wel een avontuur en daar hou ik van.” ■

Tekst: Michiel Mulder  
Website: [www.camden-thrasher.com/blog](http://www.camden-thrasher.com/blog)  
Facebook: [www.facebook.com/CTimages](https://www.facebook.com/CTimages)





“Normaal gesproken schiet ik met de grootst mogelijke beeldhoek die de situatie toelaat en dan speelt de auto slechts een rol in het totaalplaatje. Ik wordt graag verrast door de mogelijkheden en probeer het beste te halen uit wat ik tegenkom. En dat betekent vooral: veel sfeer!”